

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 26. marca 2020*

„Odvolanie – Štátna pomoc – Kapitálové injekcie a štátne záruky – Pojem štátna pomoc – Pojem ‚výhoda‘ – Zásada súkromného podnikateľského subjektu – Kritérium súkromného investora – Povinnosť náležitého a nestranného preskúmania prislúchajúca Európskej komisii – Súdne preskúmanie – Dôkazné bremeno – Pojem ‚podnik v ťažkostiach‘ – Usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu – Oznámenie o zárukách – Dočasný rámec z roku 2011 – Suma pomoci, ktorá sa má vymáhať – Povinnosť odôvodnenia prislúchajúca Komisii a Všeobecnému súdu Európskej únie“

Vo veci C-244/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré 4. apríla 2018 podala

Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE, so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou, a G. Psaroudakis, dikigoroi,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: É. Gippini Fournier a A. Bouchagiar, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev (spravodajca), sudcovia P.G. Xuereb a T. von Danwitz,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. októbra 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: gréčtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (ďalej len „Larko“) domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 1. februára 2018, Larko/Komisia (T-423/14, EU:T:2018:57, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jej žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2014/539/EÚ z 27. marca 2014 o štátnej pomoci SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) poskytnutej Gréckom v prospech spoločnosti Larco General Mining & Metallurgical Company SA (Ú. v. EÚ L 254, 2014, s. 24, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu

- 2 Body 9 až 11 usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem [podnikov – *neoficiálny preklad*] v ťažkostiach (Ú. v. ES C 244, 2004, s. 2, ďalej len „usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu“) stanovujú:

„9. Neexistuje žiadna definícia spoločenstva, ktorá by definovala ‚firmy v ťažkostiach‘ [podnikov v ťažkostiach – *neoficiálny preklad*]. Na účely týchto usmernení však Komisia považuje určitú firmu za firmu v ťažkostiach [určitý podnik za podnik v ťažkostiach – *neoficiálny preklad*], keď táto nie je schopná, či už prostredníctvom svojich vlastných zdrojov, alebo pomocou finančných prostriedkov, ktoré je schopná získať od svojich vlastníkov/akcionárov alebo veriteľov, zamedziť stratám, ktoré by ju bez vonkajšej intervencie verejných orgánov takmer s určitosťou odsúdili na vylúčenie z obchodnej činnosti v krátkodobom alebo strednodobom horizonte.

10. Firma [podnik – *neoficiálny preklad*] sa v princípe a bez ohľadu na jej veľkosť považuje za nachádzajúcu sa v ťažkostiach na účely týchto usmernení predovšetkým v nasledujúcich prípadoch:

- a) v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, kde sa viac ako polovica jej základného imania prekryla stratou a viac ako štvrtina tohto kapitálu bola prekrytá stratou v priebehu predchádzajúcich 12 mesiacov [v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, ak sa viac ako polovica jej základného imania stratila a viac ako štvrtina tohto imania sa stratila v priebehu predchádzajúcich 12 mesiacov – *neoficiálny preklad*], alebo
- b) v prípade firmy, kde aspoň určitý počet členov predstavuje neobmedzené ručenie za dlh firmy, kde sa prekryla stratou viac ako polovica kapitálu vykazovaného v účtoch firmy a viac ako štvrtina tohto kapitálu bola prekrytá stratou v priebehu predchádzajúcich 12 mesiacov [v prípade spoločnosti, kde aspoň niekoľko spoločníkov ručí neobmedzene za dlhy spoločnosti, v ktorej sa stratila viac ako polovica kapitálu vykazovaného v účtoch firmy a viac ako štvrtina tohto kapitálu sa stratila v priebehu predchádzajúcich 12 mesiacov – *neoficiálny preklad*], alebo
- c) bez ohľadu na typ dotknutej spoločnosti, keď spĺňa kritériá v súlade s vnútroštátnym zákonodarstvom na to, aby sa stala predmetom konania vo veci kolektívnej insolventnosti [bez ohľadu na typ dotknutej spoločnosti, keď spĺňa kritériá v súlade s uplatniteľným vnútroštátnymi právnymi predpismi na to, aby sa stala predmetom kolektívneho konkurzného konania – *neoficiálny preklad*].

11. Aj keď sa nevyskytuje žiadna z okolností uvedených v bode 10, firma [podnik – *neoficiálny preklad*] sa môže stále považovať za nachádzajúcu sa v ťažkostiach predovšetkým v prípadoch, keď sa prejavuje obvyklými príznakmi firmy v ťažkostiach [podniku v ťažkostiach – *neoficiálny preklad*], ako sú rastúce straty, klesajúci obrat, rastúce skladové zásoby, nadmerná kapacita, pokles peňažného toku, rastúce dlhy, stúpajúce úrokové poplatky a klesajúca alebo nulová čistá hodnota aktív. V akútnych prípadoch sa firma už mohla stať insolventnou alebo môže byť

predmetom konania vo veci kolektívnej insolventnosti, ktoré sa začalo v súlade s domácim zákonodarstvom [V najväznejších prípadoch by podnik mohol byť insolventný alebo byť v konkurznom konaní v dôsledku platobnej neschopnosti – *neoficiálny preklad*]. V poslednom menovanom prípade sa tieto usmernenia uplatňujú na akúkoľvek pomoc poskytnutú v rámci takýchto postupov, ktoré vedú k tomu, že firma [podnik – *neoficiálny preklad*] pokračuje v obchodnej činnosti. V každom prípade je firma v ťažkostiach oprávnená [V každom prípade má podnik v ťažkostiach nárok na pomoc – *neoficiálny preklad*] len vtedy, ak sa nemôže preukázateľne zotaviť prostredníctvom svojich vlastných zdrojov alebo finančných prostriedkov, ktoré získa od svojich vlastníkov/akcionárov alebo zo zdrojov na trhu.“

Oznámenie o zárukách

- 3 Oznámenie Komisie o uplatňovaní článkov [107] a [108 ZFEÚ] na štátnu pomoc vo forme záruk (Ú. v. EÚ C 155, 2008, s. 10, ďalej len „oznámenie o zárukách“) vo svojom bode 2.1 treťom odseku uvádza:

„V snahe predísť akýmkoľvek pochybnostiam by sa mal objasniť pojem štátnych prostriedkov v súvislosti so štátnymi zárukami. Výhodou štátnej záruky je to, že riziko spojené so zárukou znáša štát. Skutočnosť, že riziko znáša štát, by sa za normálnych okolností mala kompenzovať primeraným poplatkom. Keď sa štát zriekne celého takého poplatku alebo jeho časti, je to výhoda pre podnik a strata štátnych prostriedkov. Takže i keď štát nikdy nerealizuje žiadne platby na základe záruky, napriek tomu môže ísť o štátnu pomoc podľa článku [107] ods. 1 [ZFEÚ]. Pomoc sa poskytne v momente, keď sa poskytne záruka, nie vtedy, keď sa záruka uplatní alebo keď sa realizujú platby podľa podmienok záruky. Či záruka predstavuje štátnu pomoc, alebo nie a, ak áno, aká môže byť výška tejto štátnej pomoci, to sa musí posúdiť v momente poskytnutia záruky.“

- 4 Bod 3.2 písm. a) a d) tohto oznámenia stanovuje:

„Pokiaľ ide o individuálne štátne záruky, Komisia sa domnieva, že splnením všetkých nasledujúcich podmienok sa dostatočne vylúči prítomnosť štátnej pomoci:

- a) Dlhník nemá finančné problémy.

Pri rozhodovaní, či sa dlhník nachádza v ťažkej finančnej situácii, malo by sa vychádzať z definície uvedenej v [usmerneniach o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu]. MSP, ktoré vznikli pred menej ako troma rokmi, sa na účely tohto oznámenia za toto obdobie nepovažujú za podniky v ťažkostiach.

...

- d) Za záruku sa platí trhovo orientovaná cena.

Ako sa uvádza v bode 2.1, znášanie rizika by sa za normálnych okolností malo kompenzovať primeraným poplatkom zo sumy záruky alebo protizáruky. Ak je cena za záruku prinajmenšom taká istá ako zodpovedajúca orientačná výška poplatku na finančných trhoch, záruka neobsahuje prvok pomoci.

Ak sa na finančných trhoch nedá nájsť zodpovedajúca orientačná výška poplatku, celkové finančné náklady na pôžičku so zárukou, vrátane úrokovej sadzby pôžičky a poplatku za záruku, sa musia porovnať s trhovou cenou podobnej pôžičky, ktorá nie je zabezpečená zárukou.

V obidvoch prípadoch sa pri určovaní zodpovedajúcej trhovej ceny musí prihliadať na charakteristiky záruky a príslušnej pôžičky. Patrí sem: hodnota a trvanie transakcie, zábezpeka, ktorú poskytol dlžník, a iné skúsenosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie návratnosti, pravdepodobnosť neplnenia záväzkov dlžníka v dôsledku jeho finančnej situácie, oblasť jeho činnosti a vyhliadky, ako aj iné ekonomické podmienky. Táto analýza by teda mala umožniť ohodnotiť dlžníka pomocou ratingu rizika. Toto hodnotenie môže poskytnúť niektorá medzinárodne uznávaná ratingová agentúra alebo interný rating, ak je k dispozícii, ktorý používa banka poskytujúca príslušnú pôžičku. Komisia poukazuje na previazanosť medzi ratingom a úrokovou sadzbou v prípade neplnenia záväzkov, ktorú vytvorili medzinárodné finančné inštitúcie, ktorých práce sú tiež verejne dostupné Na posúdenie, či poplatok zodpovedá trhovým podmienkam môže členský štát vykonať porovnanie cien, ktoré zaplatili podniky s podobným ratingom pôsobiacie na trhu.

Komisia preto nesúhlasí s tým, aby sa poplatok za poskytnutie záruky stanovil jedinou sadzbou, ktorá sa považuje za zodpovedajúcu celkovému štandardu v odvetví.“

5 Bod 3.6 tohto oznámenia spresňuje:

„Nesplnenie jednej z podmienok uvedených v bodoch 3.2 až 3.5 neznamena, že záruka alebo záručná schéma sa automaticky považuje za štátnu pomoc. Ak existuje pochybnosť o tom, či plánovaná záruka alebo záručná schéma predstavuje štátnu pomoc, mala by sa notifikovať Komisii.“

6 Bod 4.1, prvý a druhý odsek, ako aj tretí odsek písm. a) oznámenia o zárukách uvádza:

„Keď individuálna záruka alebo záručná schéma nespĺňa zásadu investora v trhovom hospodárstve, považuje sa za obsahujúcu štátnu pomoc. Prvok štátnej pomoci sa preto musí kvantifikovať, aby sa preverilo, či sa pomoc môže považovať za zlučiteľnú s osobitnou výnimkou pre štátnu pomoc. V zásade sa za prvok štátnej pomoci bude považovať rozdiel medzi príslušnou trhovou cenou záruky poskytnutej individuálne alebo prostredníctvom schémy a skutočnou cenou zaplatenou za toto opatrenie.

Výsledné ročné hotovostné grantové ekvivalenty by sa mali diskontovať na ich súčasnú hodnotu pomocou referenčnej sadzby a potom sčítať, čím dostaneme celkový grantový ekvivalent.

Pri výpočte prvku pomoci v záruke Komisia bude venovať osobitnú pozornosť týmto hľadiskám:

- a) v prípade individuálnych záruk, či má dlžník finančné problémy. V prípade záručných schém, či kritéria oprávnenosti na poskytnutie schémy zaručujú vylúčenie takýchto spoločností [pozri podrobnosti v bode 3.2 písm. a)]

Komisia upozorňuje, že pri spoločnostiach, ktoré majú ťažkosti, trhoví poskytovatelia záruky, pokiaľ existuje, v čase poskytnutia záruky bude účtovať vysoký poplatok podľa miery očakávanej platobnej neschopnosti. Ak sa pravdepodobnosť, že dlžník nebude schopný pôžičku splatiť, javí ako mimoriadne vysoká, táto trhovú sadzba nemusí existovať a vo výnimočných prípadoch sa prvok pomoci v záruke môže ukázať taký vysoký ako suma skutočne krytá touto zárukou“.

Dočasný rámec z roku 2011

- 7 Oznámenie Komisie – Dočasný rámec Únie pre opatrenia štátnej pomoci na podporu prístupu k financovaniu v období súčasnej finančnej a hospodárskej krízy (Ú. v. EÚ C 6, 2011, s. 5, ďalej len „dočasný rámec z roku 2011“) vo svojom bode 2.3 prvom a druhom odseku písm. f) a i) uvádza:

„Aby sa ďalej podporil prístup k financiam a znížila súčasná vysoká averzia bánk voči riziku, považuje Komisia dotované záruky za pôžičky počas obmedzeného časového obdobia za vhodné a správne ciele riešenie na uľahčenie prístupu podnikov k financiam.

Komisia bude považovať takúto štátnu pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

...

f) záruka nepresiahne 80 % úveru počas trvania úveru;

...

i) podniky v ťažkostiach [ako sú definované v usmerneniach o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu] sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto opatrenia.“

- 8 Dočasný rámec z roku 2011 vo svojej prílohe obsahuje tabuľku týkajúcu sa dočasného rámca zabezpečení – poplatkov bezpečného prístavu „safe-harbour“ v základných bodoch vo vzťahu k ratingovej kategórii ratingovej agentúry Standard & Poor's.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Okolnosti predchádzajúce sporu sú v bodoch 1 až 14 napadnutého rozsudku zhrnuté takto:

„1 [Larko] je veľký podnik, ktorý sa špecializuje na ťažbu a spracovanie lateritu, ťažbu lignitu a výrobu feroniklovej zliatiny a vedľajších produktov.

2 Spoločnosť Larko bola založená v roku 1989 ako nový podnikateľský subjekt po likvidácii spoločnosti Hellenic Mining and Metallurgical SA. V čase vzniku skutkových okolností konania vo veci samej mala troch akcionárov: grécky štát, ktorý vlastnil 55,2 % akcií prostredníctvom Hellenic Republic Asset Development Fund, súkromnú finančnú spoločnosť, National Bank of Greece SA (ďalej len ‚ETE‘), ktorá vlastnila 33,4 % akcií, a Public Power Corporation (hlavný producent elektrickej energie v Grécku, ktorého hlavným akcionárom je štát), ktorý vlastnil 11,4 % akcií.

3 Hellenic Republic Asset Development Fund v marci 2012 informoval Európsku komisiu o programe privatizácie Larko.

4 V apríli 2012 Komisia z úradnej moci začala preskúmanie uvedenej privatizácie v súlade s pravidlami v oblasti štátnej pomoci.

5 Predmetom preskúmania bolo šesť nasledujúcich opatrení:

- prvé sa týkalo na jednej strane zmluvy o vyrovnaní dlhu z roku 1998 medzi Larko a jej hlavnými veriteľmi, podľa ktorej sa dlhy tejto spoločnosti voči veriteľom mali zaplatiť so 6 % ročným úrokom, a na druhej strane nevymáhania tohto dlhu gréckym štátom (ďalej len ‚opatrenie č. 1‘),

- druhé sa týkalo záruky na úver vo výške 30 miliónov eur, ktorý pre Larko poskytla banka ATE, pričom záruku poskytol grécky štát v roku 2008 (ďalej len „opatrenie č. 2‘...“). Táto záruka pokrývala 100 % úveru na maximálne 3 roky a poplatok zo sumy záruky bol vo výške 1 % ročne,
 - tretie sa týkalo zvýšenia základného imania o 134 miliónov eur navrhnutého v roku 2009 predstavenstvom spoločnosti Larko, ktoré schválili jej traja akcionári a na ktorom sa zúčastnili v plnom rozsahu grécky štát a čiastočne ETE (ďalej len „opatrenie č. 3‘...“),
 - štvrté sa týkalo záruky poskytnutej štátom v roku 2010 na neurčitú dobu na úplné krytie záručnej listiny, ktorú podniku Larko vystavila ETE na sumu približne 10,8 milióna eur a poplatok zo sumy záruky bol vo výške 2 % ročne (ďalej len „opatrenie č. 4‘...“). Predmetná záručná listina zaručovala odklad vykonania rozsudku, ktorým Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény, Grécko) uznal existenciu dlhu spoločnosti Larko vo výške 10,8 milióna eur voči jednému veriteľovi, zo strany Areios Pagos (Kasačný súd, Grécko),
 - piate sa týkalo záručných listín, ktoré na základe rozhodnutia gréckej justície nahrádzali povinné zaplatenie 25 % finančnej pokuty (ďalej len „opatrenie č. 5‘),
 - šieste sa týkalo dvoch záruk poskytnutých štátom v roku 2011 na dva úvery v sumách 30 miliónov, resp. 20 miliónov eur od ATE Bank, pričom tieto záruky pokrývali 100 % týchto úverov a poplatok bol vo výške 1 % ročne (ďalej len „opatrenie č. 6‘...“).
- 6 V priebehu tohto preskúmania Komisia žiadala grécke orgány o dodatočné informácie, ktoré tieto orgány poskytli v rokoch 2012 a 2013. Došlo tiež k schôdzam medzi službami Komisie a zástupcami gréckych orgánov.
- 7 Rozhodnutím zo 6. marca 2013 (Ú. v. EÚ C 136, 2013, s. 27) Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ týkajúce sa štátnej pomoci SA.34572 (13/C) (ex 13/NN).
- 8 V priebehu konania uvedeného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ Komisia vyzvala grécke orgány a tretie zainteresované strany, aby k opatreniam uvedeným v bode 5 vyššie predložili svoje pripomienky. Komisia prijala vyjadrenia gréckych orgánov 30. apríla 2013 a neboli jej doručené nijaké zo strany tretích dotknutých osôb.
- 9 Dňa 27. marca 2014 prijala Komisia [sporné] rozhodnutie.
- 10 [Sporným] rozhodnutím Komisia na úvod zastávala názor, že v čase, keď bolo prijatých šesť predmetných opatrení, Larko bola podnikom v ťažkostiach v zmysle [usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu].
- 11 Pokiaľ ide o posúdenie opatrení uvedených v bode 5 vyššie, Komisia zastávala na úvod názor, že opatrenia č. 2 až 4 a 6 predstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, v nadväznosti na to konštatovala, že tieto opatrenia boli povolené v rozpore s povinnosťami oznámenia a zákazu vykonania stanovenými v článku 108 ods. 3 ZFEÚ a nakoniec, že uvedené opatrenia predstavovali pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom a podliehali povinnosti vrátenia v zmysle článku 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. L 83, 1999, s. 1).
- 12 Komisia tiež zastávala názor, že... opatrenia č. 1 a 5... nepredstavujú štátnu pomoc.

13 Výroková časť napadnutého rozhodnutia znie:

...

Článok 2

Štátna pomoc vo výške 135 820 824,35 EUR poskytnutá spoločnosti [Larko] formou štátnych záruk v rokoch 2008, 2010 a 2011 a účasti štátu na zvýšení kapitálu spoločnosti v roku 2009, ktorú Grécko v rozpore s článkom 108 ods. 3 zmluvy neoprávnene poskytlo, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 3

1. Grécko vymôže od príjemcu pomoc uvedenú v článku 2, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom.
2. Vymáhané sumy sa úročia od dátumu, keď ich príjemca dostal k dispozícii, až do ich skutočného vymoženia.

...

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené Helénskej republike.'

- 14 Príloha napadnutého rozhodnutia poskytuje ‚Informácie o sumách prijatej pomoci, ktoré sa majú vrátiť a ktoré už boli vrátené‘ a je uvedená nižšie:

Totožnosť príjemcu – opatrenie	Celková výška prijatej pomoci	Celková výška pomoci, ktorá sa má vymôcť (istina)	Celková suma, ktorá už bola splatená	
			Istina	Úrok z vymáhanej sumy
Lar[k]o - opatrenie č. 2	30 000 000	30 000 000	0	0
Lar[k]o - opatrenie č. 3	44 999 999,40	44 999 999,40	0	0
Lar[k]o - opatrenie č. 4	10 820 824,95	10 820 824,95	0	0
Lar[k]o - opatrenie č. 6	50 000 000	50 000 000	0	0

“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 10 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. júna 2014 Larko podala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia a o náhradu spolu s úrokmi akejkoľvek sumy, ktorá sa prípadne od nej priamo alebo nepriamo vymôže v rámci výkonu tohto rozhodnutia.

- 11 Na podporu svojej žaloby Larko uvádzala tri žalobné dôvody, pričom prvý je založený na tom, že Komisia sa mylne domnievala, že opatrenia č. 2 až 4 a 6 predstavovali štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, druhý je založený na nedostatku odôvodnenia a tretí, uvádzaný subsidiárne, je založený na tom, že Komisia nesprávne určila výšku pomoci, ktorú treba vrátiť, pokiaľ ide o sporné opatrenia, a vymáhanie nariadila v rozpore so základnými zásadami Európskej únie.
- 12 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu a uložil spoločnosti Larko povinnosť nahradiť trovy konania.

Návrhy účastníkov konania

- 13 Larko navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 14 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a uložil spoločnosti Larko povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 15 Na podporu svojho odvolania Larko uvádza štyri odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnom uplatnení kritéria súkromného investora a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku, druhý na nesprávnom výklade pojmu ekonomická výhoda a na nedostatku odôvodnenia tohto rozsudku, tretí na nesprávnych právnych posúdeniach pri posúdení zlučiteľnosti opatrenia č. 6 s vnútorným trhom, ako aj na nedostatku odôvodnenia uvedeného rozsudku a štvrtý na nesprávnom právnom posúdení pri určení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať na základe opatrení č. 2, 4 a 6 a nedostatku odôvodnenia toho istého rozsudku.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom uplatnení kritéria súkromného investora a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku

Argumentácia účastníkov konania

- 16 Po prvé Larko tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil kritérium súkromného investora, keď sa v bodoch 117 a 118 napadnutého rozsudku domnieval, že nepredložila žiadnu informáciu predchádzajúcu opatreniu č. 3, ktorá by preukazovala, že grécky štát mal v úmysle týmto opatrením nadobudnúť väčšinovú účasť na základnom imaní tejto spoločnosti s cieľom začať jej predaj, ani že takéto nadobudnutie by podporilo tento predaj. Obozretný súkromný investor totiž tým, že zabezpečí prežitie jeho podniku v ťažkostiach, a teda aj možnosť jeho predaja, obmedzí ujmu vyplývajúcu z konkurzu tohto podniku.
- 17 Po druhé je podľa spoločnosti Larko nesprávne domnievať sa, že nemožno zohľadniť spustenie privatizácie tejto spoločnosti ihneď po tomto opatrení, keďže tá nasledovala po opatrení č. 3. Keďže predaj uvedenej spoločnosti nemohol predchádzať uvedenému opatreniu, skutočnosť, že grécky štát nevyjadril svoj zámer uskutočniť ho, nie je relevantná. Neoddeliteľná hospodárska súvislosť medzi opatrením č. 3 a spustením tejto privatizácie totiž vyplýva z ich chronologickej blízkosti.
- 18 Po tretie neexistencia podnikateľského plánu a akéhokoľvek dôkazu preukazujúceho, že grécky štát odhadol dlhodobú rentabilitu spoločnosti Larko, tiež nepostačuje na odôvodnenie posúdenia Všeobecného súdu v súvislosti s uplatnením kritéria súkromného investora, keďže takýto investor by mohol primerane investovať bez podnikateľského plánu, aby sa nesnažil o dlhodobý zisk, ale umožnil predaj podniku.

- 19 Po štvrté Larko zastáva názor, že Všeobecný súd obrátil dôkazné bremeno, keď overil, či posúdenie Komisie nebolo zjavne nesprávne, hoci Komisii prislúcha preukázať, že podmienky uplatnenia kritéria súkromného investora zjavne neboli splnené. V súlade s judikatúrou sa totiž táto požiadavka uplatňuje na všetky prejavy zásady súkromného podnikateľského subjektu a nijako nie je obmedzená na kvantitatívny aspekt kritéria súkromného veriteľa.
- 20 V každom prípade mal Všeobecný súd overiť nielen hmotnoprávnu presnosť uvádzaných dôkazov, ich spoľahlivosť a koherenciu, ale takisto preskúmať, či tieto aspekty predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré sa musia zohľadniť na posúdenie komplexnej situácie, a či majú takú povahu, že potvrdzujú z nich vyvedené závery. Všeobecný súd tým, že nezohľadnil ekonomický význam zvýšenia základného imania, odmietol zohľadniť skutočnosti podstatné na posúdenie podmienok uplatnenia kritéria súkromného investora, a teda dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia.
- 21 Po piate úvahy, ktoré obsahuje bod 120 napadnutého rozsudku, podľa ktorých sa ETE zúčastnila na zvýšení základného imania v menšej miere ako štát a zrušila v celom rozsahu účtovnú hodnotu svojho podielu na základnom imaní, nič nemia na skutočnosti, že súkromný investor sa rozhodol investovať súčasne so štátom značnú sumu, aby si ponechal významný menšinový podiel v spoločnosti Larko na účely jej privatizácie. Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že Larko zjavne nezískala úľavy porovnateľné s úľavami od súkromného investora.
- 22 Po šieste Larko tvrdí, že Všeobecný súd neodpovedal na jej subsidiárne tvrdenie, podľa ktorého účasť štátu na zvýšení základného imania nemala za následok poskytnutie výhody tejto spoločnosti, prinajmenšom vo výške sumy potrebnej na to, aby si štát zachoval rovnakú výšku podielu v tomto podniku.
- 23 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločnosti Larko.

Posúdenie Súdneho dvora

- 24 Svojím prvým tvrdením Larko v podstate bez toho, aby sa odvolávala na skreslenie dôkazov, spochybňuje nezávislé posúdenie skutkových okolností vykonané Všeobecným súdom v bodoch 117 a 118 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Larko nepreukázala, že grécky štát získal väčšinovú účasť na základnom imaní spoločnosti Larko na účely predaja tejto spoločnosti a o to viac nepreukázala, že toto nadobudnutie podporilo tento predaj.
- 25 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora posúdenie skutkového stavu Všeobecným súdom nepredstavuje, s výnimkou skreslenia dôkazných prostriedkov predložených tomuto súdu, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora (rozsudok z 30. septembra 2003, Freistaat Sachsen a i./Komisia, C-57/00 P a C-61/00 P, EU:C:2003:510, bod 102, ako aj citovaná judikatúra).
- 26 Z toho vyplýva, že prvé tvrdenie sa musí zamietnuť ako neprípustné.
- 27 Svojím druhým tvrdením Larko uvádza, že cieľ gréckeho štátu uľahčiť privatizáciu treba vyvodiť z krokov gréckych orgánov nasledujúcich po opatrení č. 3, najmä z dôvodu ich chronologickej blízkosti, a že absencia podnikateľského plánu a akéhokoľvek dôkazu, ktorý preukazuje, že grécky štát odhadoval dlhodobú rentabilitu spoločnosti Larko, nestačí na odôvodnenie posúdenia, ktoré vykonal Všeobecný súd vo vzťahu k uplatneniu kritéria súkromného investora.

- 28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na účely posúdenia otázky, či by rovnaké opatrenie za normálnych trhových podmienok prijal aj súkromný podnikateľský subjekt, treba odkázať na takýto subjekt, ktorý sa nachádza v situácii veľmi podobnej situácii ako štát (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, bod 55, ako aj citovanú judikatúru).
- 29 Komisii v tomto rámci prináleží uskutočniť celkové posúdenie zohľadnením všetkých relevantných okolností, ktoré jej v danom prípade umožnia určiť, či prijímajúci podnik zjavne nezískal úľavy porovnateľné s úľavami od takéhoto súkromného podnikateľského subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 73).
- 30 V tejto súvislosti sa za relevantnú musí považovať akákoľvek informácia, ktorá môže nezanedbateľným spôsobom ovplyvniť rozhodovací proces primerane opatrného a starostlivého súkromného podnikateľa v trhovom hospodárstve nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je najbližšia možná situácii štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 78, a z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neuvyverejnený, EU:C:2013:186, bod 54).
- 31 V dôsledku toho sú na účely uplatnenia zásady súkromného podnikateľského subjektu relevantné len dostupné skutočnosti a predvídateľný vývoj v okamihu, keď sa prijíma rozhodnutie o prijatí predmetného opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).
- 32 Skutočnosti, ktoré nastali po tom, čo bolo dotknuté opatrenie prijaté, nemožno zohľadniť na účely uplatnenia zásady súkromného podnikateľského subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. novembra 2016, Komisia/Francúzsko a Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, bod 139).
- 33 Je pravda, že Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na to, že štátne zásahy majú rôzne formy a musia sa posúdiť na základe svojich účinkov, nemožno vylúčiť, že na účely uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa viacero po sebe nasledujúcich zásahov štátu musí považovať za jediný zásah. K tomu môže dôjsť predovšetkým vtedy, ak po sebe nasledujúce zásahy vykazujú najmä z hľadiska ich časového rozvrhnutia, ich cieľa a situácie podniku v okamihu týchto zásahov tak úzke väzby medzi sebou, že ich nemožno od seba oddeliť (rozsudok z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i., C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, body 103 a 104).
- 34 Keďže však Všeobecný súd v prejednávanej veci konštatoval práve to, že nie je preukázané, že prijatím opatrenia č. 3 grécky štát sledoval predaj spoločnosti Larko, údajná časová blízkosť neskorších krokov gréckych orgánov sama osebe nestačí na preukázanie nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd.
- 35 V rozsahu, v akom Larko svojím tretím tvrdením spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu týkajúce sa uplatnenia kritéria súkromného investora, keď tvrdí, že takýto investor by mohol primerane investovať bez podnikateľského plánu nie na účely dosiahnutia zisku z dlhodobého hľadiska, ale na umožnenie predaja dotknutého podniku, stačí uviesť, že Larko tak žiada Súdny dvor, aby vykonal nové posúdenie skutkového stavu, čo vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 25 tohto rozsudku nie je v jeho právomoci.
- 36 Preto sa tretie tvrdenie musí odmietnuť ako neprípustné.
- 37 Svojím štvrtým tvrdením Larko vytýka Všeobecnému súdu, že prekročil hranice súdneho preskúmania, ktoré mu prislúcha vo vzťahu k posúdeniam Komisie týkajúcim sa uplatnenia kritéria súkromného investora.

- 38 Je pravda, ako to správne tvrdí Larko a ako bolo uvedené v bode 29 tohto rozsudku, že prináleží Komisii, aby pri uplatňovaní zásady súkromného podnikateľského subjektu vykonala celkové posúdenie zohľadňujúce všetky relevantné skutočnosti v prejednávanej veci, ktoré jej umožní určiť, či prijímajúci podnik zjavne nezískal úľavy porovnateľné s úľavami od takéhoto subjektu.
- 39 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že takéto preskúmanie si vyžaduje vykonať komplexné ekonomické posúdenie a že v rámci preskúmania, ktoré uskutočňujú sudy Európskej únie v súvislosti s komplexnými ekonomickými posúdeniami Komisie v oblasti štátnej pomoci, súdu Únie neprislúcha, aby nahradil ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (rozsudok z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, body 62 a 63).
- 40 V dôsledku toho sa Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď svoje preskúmanie posúdení Komisie týkajúcich sa uplatnenia kritéria súkromného investora obmedzil na posúdenie zjavne nesprávneho posúdenia.
- 41 V rozsahu, v akom Larko správne uvádza, že Všeobecnému súdu však prislúcha overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudok z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 64), sa tento podnik obmedzuje na tvrdenie, že Všeobecný súd poprel ekonomický význam vykonaného zvýšenia základného imania, a teda neprípustne spochybňuje výlučnú právomoc posúdenia skutkového stavu Všeobecným súdom.
- 42 To isté platí, pokiaľ ide o piate tvrdenie spoločnosti Larko, ktorým tento podnik spochybňuje skutkové posúdenia Všeobecného súdu v bode 120 napadnutého rozsudku týkajúce sa ekonomického významu účasti ETE na zvýšení základného imania.
- 43 Nakoniec, pokiaľ ide o šieste tvrdenie spoločnosti Larko, stačí pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia neukladá Všeobecnému súdu vypracovať odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom rozoberalo jednotlivito všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu, odôvodnenie Všeobecného súdu teda môže byť implicitné pod podmienkou, že umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neuznal ich tvrdenia, a poskytne Súdnemu dvoru dostatok prostriedkov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie (rozsudok z 9. marca 2017, Ellinikos Chrysos/Komisia, C-100/16 P, EU:C:2017:194, bod 32).
- 44 Ako totiž správne tvrdí Komisia, body 112 až 120 napadnutého rozsudku umožňujú Súdnemu dvoru vykonávať jeho kontrolu a spoločnosti Larko oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd implicitne zamietol jej subsidiárne tvrdenie, podľa ktorého účasť štátu na opatrení č. 3 neposkytovala spoločnosti Larko výhodu vo výške sumy potrebnej na to, aby si štát zachoval rovnakú mieru účasti v tomto podniku.
- 45 Vzhľadom na prechádzajúce úvahy treba prvý odvolací dôvod zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom výklade pojmu ekonomická výhoda a na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku

- 46 Druhý odvolací dôvod obsahuje dve časti, z ktorých prvá časť sa týka opatrenia č. 2 a druhá časť opatrenia č. 4.

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu, týkajúcej sa opatrenia č. 2

– Argumentácia účastníkov konania

- 47 Larko tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil dvoch nesprávnych právnych posúdení, keď sa domnieval, že opatrenie č. 2 poskytuje výhodu v jej prospech.
- 48 Na jednej strane Všeobecný súd mylne kvalifikoval Larko ako podnik v ťažkostiach, keďže skutkové okolnosti, na ktorých bolo toto posúdenie založené, sú neskoršie než poskytnutie uvedeného opatrenia. Uvedené finančné výsledky totiž v prvom rade zasahujú až do roku 2012 a najmä do záporných výsledkov za rok 2009. Ďalej finančné výsledky z roku 2008 tiež nasledovali po poskytnutí toho istého opatrenia a neboli gréckemu štátu známe pri jeho poskytnutí, pretože účtovné obdobie ešte nebolo ukončené. Nakoniec aj za predpokladu, že údaje za rok 2008 neboli budúcimi údajmi, boli v tomto štádiu krátkodobými údajmi.
- 49 V dôsledku toho Larko zastáva názor, že Všeobecný súd nevzal do úvahy časové súvislosti, ako to vyžaduje judikatúra Súdneho dvora. Okrem toho z bodov 9 až 11 usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu vyplýva, že analýza majetkovej situácie podniku musí byť založená na údajoch, ktoré sa vzťahujú na dostatočne dlhé obdobie, a nie na daný okamih.
- 50 Na druhej strane Všeobecný súd podľa spoločnosti Larko nesprávne vyložil kritérium odmeňovania, pokiaľ ide o opatrenie č. 2. V tejto súvislosti Larko uvádza, že samotný Všeobecný súd v bode 95 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia nepreukázala žiadny z prvkov kritéria, ktoré vyplýva z bodu 3.2 písm. d) oznámenia o zárukách. Takýmto oznámením, ktoré nestanovuje žiadnu výnimku pre prípady, v ktorých je podľa Komisie „zrejmé“, že podmienky uplatnenia tohto ustanovenia neboli splnené, sa však táto inštitúcia sama obmedzila a vytvorila legitímnu dôveru v rovnosť zaobchádzania.
- 51 Keď Všeobecný súd napriek tomu rozhodol, že sporné rozhodnutie sa nevyznačuje zjavne nesprávnym posúdením z dôvodu ťažkej ekonomickej situácie spoločnosti Larko a nedostatku vstupných údajov v priebehu správneho konania o dôkazoch, ktoré preukazujú, že poplatok za záruku uvedený v opatrení č. 2 bol primeraný, Všeobecný súd nahradil systém kritérií uvedený v bode 3.2 písm. d) oznámenia o zárukách a súčasne zaťažil Larko a grécky štát dôkazným bremenom v súvislosti s preukázaním primeranej výšky tohto poplatku, čím Komisiu zbavil povinnosti, ktorá jej prislúcha, stanoviť túto výšku.
- 52 Komisia sa domnieva, že Všeobecný súd na základe skutočností, ktoré nastali až 22. decembra 2008, konštatoval, že Larko bol podnik v ťažkostiach, keďže v priebehu roka 2008 Larko vykazovala záporné vlastné zdroje, zníženie jej obratu o takmer polovicu v porovnaní s predchádzajúcim rokom a značné straty. Skutočnosť, že tieto údaje boli neskôr úradne overené prostredníctvom finančných správ spoločnosti Larko, nemôže toto konštatovanie spochybniť. Navyše podľa judikatúry Všeobecného súdu udalosti, ku ktorým dôjde počas daného obdobia, sa vo všeobecnosti môžu dokázať aj neskoršími dokumentmi založenými na týchto skorších skutočnostiach. V každom prípade súkromný investor, ktorý by sa 22. decembra 2008 nachádzal v situácii gréckeho štátu, by dbal na to, aby sa informoval o existujúcej hospodárskej situácii spoločnosti Larko pred tým, ako jej poskytol záruku, aká vyplýva z opatrenia č. 2.

– Posúdenie Súdneho dvora

- 53 Ako to správne uvádza Larko vo svojej argumentácii zhrnutej v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku, Všeobecný súd založil svoju analýzu najprv v bodoch 78 až 82 napadnutého rozsudku na skutočnostiach, ktoré nastali po prijatí opatrenia č. 2, teda na finančných výsledkoch spoločnosti Larko

- z roku 2008, na účely preukázania skutočností, ktoré nastali pred prijatím tohto opatrenia, teda že Larko bola podnikom v ťažkostiach v zmysle bodov 9 až 11 usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, keď bolo opatrenie č. 2 poskytnuté.
- 54 V druhom rade Všeobecný súd v bodoch 83 a 84 uvedeného rozsudku overil, či grécke orgány v čase prijatia opatrenia č. 2 o týchto ťažkostiach vedeli, a v bode 85 toho istého rozsudku uviedol, že žiadna skutočnosť „s určitosťou“ nepreukazuje, že tieto orgány o nich v tomto čase vedeli.
- 55 Po tretie Všeobecný súd od bodu 85 napadnutého rozsudku uplatňoval domnienku, podľa ktorej grécky štát pri prijatí opatrenia č. 2 mal vedieť o ťažkej situácii spoločnosti Larko.
- 56 V tomto rámci najprv v bode 86 uvedeného rozsudku odkázal na body 82 až 84 rozsudku z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318), z ktorých najmä vyplýva, že ak sa členský štát v priebehu správneho konania odvoláva na kritérium súkromného investora, prináleží mu v prípade pochybností preukázať jednoznačným spôsobom a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov, že zavedené opatrenie vyplýva z jeho postavenia akcionára.
- 57 V nadväznosti na to v bode 87 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že ako konštatovala Komisia v rozhodnutí zo 6. marca 2013 týkajúcom sa začatia konania vo veci formálneho zisťovania, z finančných výsledkov spoločnosti Larko za rok 2008 a písomností tohto podniku vyplývalo, že od roku 2008 bola podnikom v ťažkostiach.
- 58 Nakoniec v bode 88 toho istého rozsudku Všeobecný súd najmä konštatoval, že grécke orgány v priebehu správneho konania nepreukázali, že by sa informovali o ekonomickej a finančnej situácii spoločnosti Larko v čase poskytnutia opatrenia č. 2 ani že túto situáciu nemohli poznať.
- 59 Na základe toho sa Všeobecný súd v bodoch 89 a 90 napadnutého rozsudku domnieval, že obozretný akcionár by sa prinajmenšom informoval o súčasnej ekonomickej a finančnej situácii podniku pred tým, ako by mu poskytol záruku, akou je opatrenie č. 2, a že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď pri poskytnutí tohto opatrenia kvalifikovala Larko ako podnik v ťažkostiach.
- 60 Preto v podstate pri absencii akéhokoľvek údaja týkajúceho sa situácie predchádzajúcej poskytnutiu opatrenia č. 2 alebo počas tohto poskytnutia, ktorý by preukazoval, že grécke orgány mali pri poskytnutí tohto opatrenia vedomosť o ťažkostiach spoločnosti Larko, Všeobecný súd pri prijatí záveru predpokladal, že súkromný podnikateľský subjekt nachádzajúci sa v situácii gréckych orgánov by o týchto ťažkostiach v tomto čase musel vedieť.
- 61 Takýmto odôvodnením sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ako to správne uvádza Larko.
- 62 V rozsahu, v akom Larko vytyka Všeobecnému súdu, že opomenul vychádzať z kontextu prijatia opatrenia č. 2 a že Všeobecný súd uplatnil domnienku, podľa ktorej grécky štát mal poznať ťažkú situáciu tohto podniku pri prijímaní tohto opatrenia, treba na úvod pripomenúť, že preskúmanie uplatniteľnosti zásady súkromného podnikateľského subjektu musí byť odlišené od preskúmania týkajúceho sa uplatnenia tejto zásady (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia, C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, bod 51, ako aj zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, body 65 a 72).
- 63 Ak totiž existujú pochybnosti o uplatniteľnosti uvedenej zásady, najmä z dôvodu, že dotknutý členský štát pri prijímaní predmetného opatrenia používa svoje výsady verejnej moci, prináleží členskému štátu, aby jednoznačne a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov preukázal, že vykonané

opatrenie vyplýva z jeho postavenia súkromného podnikateľského subjektu (rozsudky z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 82, ako aj z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia, C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, bod 57).

- 64 Naopak, ak sa uplatní zásada súkromného podnikateľského subjektu, patrí k skutočnostiam, ktoré je Komisia povinná vziať do úvahy na účely preukázania existencie pomoci, a nejde teda o výnimku, ktorá by sa uplatňovala len na žiadosť členského štátu, ak sa zistí, že sú splnené prvky tvoriace pojem „štátna pomoc“ uvedený v článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, bod 46, ako aj citovanú judikatúru).
- 65 Dôkazné bremeno týkajúce sa toho, či podmienky uplatnenia zásady súkromného podnikateľského subjektu sú, alebo nie sú splnené, teda nesie Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neuvverejnený, EU:C:2013:186, bod 34).
- 66 V tejto súvislosti už bolo v bodoch 29 a 31 tohto rozsudku pripomenuté, že Komisii teda prináleží vykonať celkové posúdenie zohľadňujúce všetky relevantné skutočnosti v prejednávanej veci, ktoré jej umožní určiť, či prijímajúci podnik zjavne nezískal úľavy porovnateľné s úľavami od takéhoto súkromného podnikateľského subjektu, a že v tomto kontexte sú relevantné len dostupné skutočnosti a predvídateľný vývoj v čase prijatia rozhodnutia o vykonaní dotknutého opatrenia.
- 67 Komisia je povinná v záujme riadneho uplatnenia základných pravidiel Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa štátnej pomoci uskutočniť konanie o preskúmaní inkriminovaných opatrení nestranne a s náležitou starostlivosťou, aby pri prijímaní konečného rozhodnutia mala k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie dôkazy (rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 90).
- 68 V dôsledku toho platí, že keď sa zdá, že kritérium súkromného veriteľa by sa mohlo uplatniť, Komisii prislúcha požiadať dotknutý členský štát, aby jej poskytol všetky relevantné informácie umožňujúce jej preveriť, či sú splnené podmienky uplatnenia tohto kritéria (rozsudok z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 24).
- 69 Aj keď je táto inštitúcia konfrontovaná s členským štátom, ktorý jej v rozpore so svojou povinnosťou spolupráce neposkytol informácie, ktoré mu nariadila oznámiť, musí založiť svoje rozhodnutia na prvkoch určitej spoľahlivosti a koherencie, ktoré poskytujú dostatočný základ na vyvodenie záveru, že podniku bola poskytnutá výhoda predstavujúca štátnu pomoc, a ktoré sú preto spôsobilé podporiť závery, ku ktorým dospela (rozsudok zo 17. septembra 2009, Komisia/MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, body 54 až 56).
- 70 Keďže vymáhanie predmetnej pomoci od jej príjemcu má za cieľ odstrániť narušenie hospodárskej súťaže spôsobené danou konkurenčnou výhodou, a tak obnoviť situáciu, ktorá existovala pred poskytnutím tejto pomoci, Komisia nemôže predpokladať, že podniku bola poskytnutá výhoda predstavujúca štátnu pomoc, tým, že vychádza len z negatívnej domnienky založenej na neexistencii informácií umožňujúcich dospieť k opačnému záveru, pokiaľ neexistujú iné prvky, ktoré by mohli kladným spôsobom preukázať existenciu takej výhody (rozsudok zo 17. septembra 2009, Komisia/MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, body 57 a 58).
- 71 Preto keď v podstate pri absencii akéhokoľvek údajov týkajúceho sa situácie predchádzajúcej poskytnutiu opatrenia č. 2 alebo počas tohto poskytnutia, ktorý by preukazoval, že grécke orgány mali pri poskytnutí tohto opatrenia vedomosť o ťažkostiach spoločnosti Larko, o ktorých by súkromný podnikateľský subjekt nachádzajúci sa v situácii gréckych orgánov v tomto čase musel vedieť, Všeobecný súd prijal záver na základe predpokladu, porušil judikatúru uvedenú v predchádzajúcom bode a nevychádzal z kontextu prijatia uvedeného opatrenia, ako to uvádza Larko.

- 72 Preto bez toho, aby bolo potrebné preskúmať argumentáciu spoločnosti Larko zhrnutú v bodoch 50 a 51 tohto rozsudku, treba prvej časti druhého odvolacieho dôvodu vyhovieť.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu týkajúcej sa opatrenia č. 4

– Argumentácia účastníkov konania

- 73 Larko uvádza, že napadnutý rozsudok obsahuje štyri nedostatočné odôvodnenia, pokiaľ ide o opatrenie č. 4. Všeobecný súd v bode 127 napadnutého rozsudku neodpovedal na tvrdenie, podľa ktorého poskytnutie záruky jedným z hlavných akcionárov na účely splnenia podmienky stanovenej súdom v rámci rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia je bežnou praxou, v bode 128 tohto rozsudku na tvrdenie, podľa ktorého, ak by opatrenie č. 4 nebolo poskytnuté, spoločnosť Larko by utrpela nenapraviteľnú ujmu vyplývajúcu zo zaistenia jej aktív, čo by narušilo jej privatizáciu, v bode 130 uvedeného rozsudku na tvrdenie, podľa ktorého krytie, trvanie a poplatok za záruku uvedené opatrením č. 4 boli v súlade s podmienkami, ktoré platili na trhu, a v bode 131 toho istého rozsudku na tvrdenie, podľa ktorého bolo toto opatrenie v súlade s kritériom súkromného investora z dôvodu osobitného postavenia ETE.
- 74 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločnosti Larko.

– Posúdenie Súdneho dvora

- 75 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 43 tohto rozsudku treba konštatovať, že body 125 až 132 napadnutého rozsudku umožňujú spoločnosti Larko oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k výslovnému a implicitnému zamietnutiu tvrdení zhrnutých v bode 73 tohto rozsudku, a Súdny dvor umožňuje disponovať dostatočnými údajmi na to, aby mohol v tejto súvislosti vykonať svoje súdne preskúmanie.
- 76 V rozsahu, v akom argumentácia spoločnosti Larko smeruje aj k spochybneniu posúdenia Všeobecného súdu, podľa ktorého poplatok za záruku vo výške 2 % neodráža riziko neplatenia zo strany spoločnosti Larko, tento podnik neprípustným spôsobom spochybňuje posúdenie skutkového stavu vykonané výlučne Všeobecným súdom.
- 77 V dôsledku toho v rozpore s tým, čo uvádza Larko, napadnutý rozsudok nie je nedostatočne odôvodnený a ani neobsahuje nesprávne právne posúdenie, ktoré uplatňuje tento podnik.
- 78 Z toho vyplýva, že druhú časť druhého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnych právnych posúdeniach pri posúdení zlučiteľnosti opatrenia č. 6 s vnútorným trhom, ako aj na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku

- 79 Tretí odvolací dôvod obsahuje dve časti, z ktorých prvá je založená na porušení dočasného rámca z roku 2011 a na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku a druhá na porušení usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, ako aj na nedostatku odôvodnenia uvedeného rozsudku.

O prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu založenej na porušení dočasného rámca z roku 2011 a na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku

– Argumentácia účastníkov konania

- 80 Larko uvádza, že v bodoch 170 a 171 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že opatrenie č. 6 nebolo v súlade s dočasným rámcom z roku 2011, pretože poplatok za záruku stanovený týmto opatrením bol nedostatočný, že suma úverov pokrytých touto zárukou presahovala výšku mzdových nákladov spoločnosti Larko za rok 2010, že uvedená záruka pokrývala 100 % týchto úverov, že podniky v ťažkostiach pri poskytnutí záruky stanovenej dočasným rámcom z roku 2011 boli vylúčené z pôsobnosti tohto rámca a že grécke orgány nepreukázali, že opatrenie č. 6 bolo potrebné, vhodné a primerané na nápravu vážnej poruchy hospodárstva dotknutého členského štátu.
- 81 Keďže však sporné rozhodnutie neuvádza poplatky, ktorých sa týka dočasný rámec z roku 2011, a Všeobecný súd nevysvetlil, ako Komisia napriek tomu splnila svoju povinnosť posúdiť taký poplatok, spôsobuje to, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený. Okrem toho, keďže celková výška úverov garantovaných v priebehu roka 2011 nepresahovala výšku mzdových nákladov spoločnosti Larko za rok 2010, Všeobecný súd porušil svoju povinnosť účinného preskúmania sporného rozhodnutia. Okrem toho tým, že sa domnieval, že na určenie, či sa podnik nachádza v ťažkostiach, je rozhodujúci dátum poskytnutia pomoci, a nie dátum 1. júl 2008, Všeobecný súd porušil bod 2.3 druhý odsek písm. i) dočasného rámca z roku 2011.
- 82 Nakoniec Všeobecný súd napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil, keď sa obmedzil na konštatovanie neexistencie relevantného dôkazu predloženého gréckymi orgánmi a týkajúceho sa otázky, či opatrenie č. 6 bolo nevyhnutné na nápravu vážnej poruchy hospodárstva dotknutého členského štátu.
- 83 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločnosti Larko.

– Posúdenie Súdneho dvora

- 84 Ako správne tvrdí Komisia, podmienky uvedené v bode 2.3 dočasného rámca z roku 2011 sú kumulatívne, a Larko nespochybňuje, že opatrenie č. 6 pokrývalo 100 % predmetných úverov. Keďže spoločnosť Larko nespochybňuje posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého podmienka stanovená v druhom odseku písm. f) tohto ustanovenia nie je splnená, jej argumentácia vo veci samej je irelevantná.
- 85 Pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 43 tohto rozsudku body 168 až 171 napadnutého rozsudku umožňujú spoločnosti Larko oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k výslovnému a implicitnému zamietnutiu tvrdení zhrnutých v bodoch 81 a 82 tohto rozsudku, a Súdnemu dvoru umožňujú disponovať dostatočnými údajmi na to, aby mohol v tejto súvislosti vykonať svoje súdne preskúmanie.
- 86 Z toho vyplýva, že prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu založenej na porušení usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, ako aj na nedostatku odôvodnenia uvedeného rozsudku

– Argumentácia účastníkov konania

- 87 Larko uvádza, že Všeobecný súd tým, že nezohľadnil jej tvrdenia, podľa ktorých bolo opatrenie č. 6 oznámené Komisii, ktorá pracovala s gréckymi orgánmi na vypracovaní plánu reštrukturalizácie tejto spoločnosti, nesprávne vyložil usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, nezohľadnil povinnosti uložené Komisii na základe zásady lojálnej spolupráce a zbavil napadnutý rozsudok akéhokoľvek odôvodnenia.
- 88 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločnosti Larko.

– Posúdenie Súdneho dvora

- 89 Ako správne uvádza Komisia, Larko neprípustným spôsobom spochybňuje skutočnosti, ktoré zistil Všeobecný súd a podľa ktorých sa grécke orgány počas správneho konania neodvolávali na usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, v lehote šiestich mesiacov neoznámili plán reštrukturalizácie alebo likvidácie a nepredložili dôkaz o tom, že opatrenie č. 6 sa obmedzovalo na nevyhnutné minimum.
- 90 Pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 43 tohto rozsudku body 172 až 174 napadnutého rozsudku umožňujú spoločnosti Larko oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k výslovnému a implicitnému zamietnutiu tvrdení zhrnutých v bode 87 tohto rozsudku, a Súdnemu dvoru umožňujú disponovať dostatočnými údajmi na to, aby mohol v tejto súvislosti vykonať svoje súdne preskúmanie.
- 91 Z toho vyplýva, že druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu a v dôsledku toho aj tretí odvolací dôvod ako celok musia byť zamietnuté ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri určení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať na základe opatrení č. 2, 4 a 6, a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku

Argumentácia účastníkov konania

- 92 Larko tvrdí, že Všeobecný súd sa tým, že v bodoch 180 až 194 napadnutého rozsudku usúdil, že vyčíslenie sumy pomoci, ktorá sa má vymáhať na základe opatrení č. 2, 4 a 6 v spornom rozhodnutí, bolo v súlade s článkom 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 a bodom 4.1 tretím odsekom písm. a) oznámenia o zárukách, dopustil nesprávneho právneho posúdenia a spôsobil nedostatok odôvodnenia uvedeného rozsudku.
- 93 Po prvé v bode 193 napadnutého rozsudku Všeobecný súd podľa spoločnosti Larko sám poskytol odôvodnenie, čím nahradil odôvodnenie, ktoré v spornom rozhodnutí neexistovalo, a uložil spoločnosti Larko dôkazné bremeno týkajúce sa výnimočných okolností uvedených v bode 4.1 treťom odseku písm. a) oznámenia o zárukách.

- 94 Po druhé, aj keby pri prijímaní sporného rozhodnutia bolo jasné, že nebola uplatnená žiadna z týchto záruk, Všeobecný súd by potvrdil prístup Komisie, ktorá by sa bez oslovenia gréckych orgánov obmedzila na konštatovanie, že nemala k dispozícii žiadne informácie, ktoré by naznačovali, že uvedené záruky boli uplatnené. Všeobecný súd tak porušil povinnosti týkajúce sa náležitého a nestranného posúdenia, ktoré prislúchajú Komisii.
- 95 Zo zmluvy o úvere z roku 2008, ktorú mala Komisia k dispozícii, totiž vyplýva, že splatenie úverov stanovených touto zmluvou malo byť ukončené 31. marca 2012, teda pred prijatím sporného rozhodnutia 27. marca 2014. Komisia teda mala k dispozícii všetky informácie umožňujúce jej dospieť k záveru, že tieto úvery už mali byť splatené. Ďalej splatenie úveru poskytnutého v priebehu roka 2010 malo skončiť 45 dní po prijatí sporného rozhodnutia. Napokon k uvedenému dátumu mohla Komisia konštatovať, že úver, ktorý bol predmetom opatrenia č. 6, už bol čiastočne splatený.
- 96 Po tretie povinnosť vrátiť veriteľovi, ako aj štátu, ktorý bol ručiteľom, celý poskytnutý úver viedla k paradoxnému výsledku, podľa ktorého sa spoločnosť splácajúca svoj úver dostala do ťažšej situácie než spoločnosť, ktorá uplatnila štátnu záruku. Keďže Všeobecný súd v napadnutom rozsudku neodpovedal na argumenty uvedené v tejto súvislosti, spôsobil, že tento rozsudok je nedostatočne odôvodnený.
- 97 Po štvrté Larko uvádza, že v čase prijatia sporného rozhodnutia ani v judikatúre, ani v praxi Komisie neexistoval precedens na vymáhanie celej hodnoty úveru, ktorý bol predmetom záruky, na základe záruky, pokiaľ záruka nebola uplatnená. Veci, na ktoré odkazuje Komisia, sa totiž týkali iných skutkových okolností, kde sa uplatnili záruky. Naopak, v podobnej veci, v ktorej boli úvery následne vrátené, Komisia túto skutočnosť zohľadnila a neuložila vymáhanie sumy úverov, ale uplatnila vyššiu referenčnú sadzbu. V prejednávanej veci mala urobiť to isté.
- 98 Po piate dôsledky vyplývajúce z povinnosti pristúpiť k vymáhaniu sumy predmetných úverov by boli v rozpore s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej je cieľom rozhodnutí Komisie, ktorými sa nariaďuje vrátenie štátnej pomoci, obnoviť predchádzajúcu situáciu, pričom by nemali predstavovať sankciu presahujúcu skutočne získanú výhodu.
- 99 Po šieste povaha protiprávnej sankcie, ktorú predstavuje sporné rozhodnutie, vyplýva z nesprávneho uplatnenia bodu 4.1 tretieho odseku písm. a) oznámenia o zárukách, ktorý umožňuje takýto postup len vtedy, ak existujú výnimočné okolnosti. Takéto posúdenie však musí byť presne odôvodnené a nemôže byť založené ani na „pochybnostiach“ Komisie týkajúcich sa schopnosti spoločnosti Larko získať úver, ako sú uvedené v odôvodneniach 77 a 104 sporného rozhodnutia, ani na neexistencii skutočností nasvedčujúcich tomu, že záruka bola uplatnená, ako sa uvádza v odôvodneniach 78, 95 a 105 tohto rozhodnutia.
- 100 Všeobecný súd sa preto tým, že dospel k záveru, že sporné rozhodnutie bolo v tejto súvislosti dostatočne odôvodnené, najskôr dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o požadovanú úroveň dôkazu. V nadväznosti na to sa dopustil takéhoto nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o posúdenie, podľa ktorého existovali výnimočné okolnosti. Napokon si Všeobecný súd v napadnutom rozsudku protirečil, a teda neodôvodnil ho dostatočne.
- 101 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločnosti Larko. Táto inštitúcia sa konkrétne domnieva, že Larko nespochybňuje právny test, ktorý uplatnil Všeobecný súd, ale neprípustným spôsobom spochybňuje zistenie skutkového stavu, na ktorý Všeobecný súd tento test uplatnil. Všeobecný súd totiž konštatoval existenciu výnimočných okolností, pretože v čase poskytnutia opatrení č. 2, 4 a 6 sa Larko nachádzala v „mimoriadne komplikovanej situácii“, ktorá sa prejavovala „nemožnosťou, že by Larko vrátila celú pôžičku zo svojich vlastných prostriedkov“.

Posúdenie Súdneho dvora

- 102 Na úvod treba pripomenúť, že výklad rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci, ktorý prijala Komisia pri výkone svojich právomocí, patrí do rámca právneho posúdenia, a že dôvody smerujúce proti takémuto výkladu vykonanému Všeobecným súdom sú preto v rámci odvolania prípustné (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2015, Komisia/Andersen, C-303/13 P, EU:C:2015:647, bod 74).
- 103 V rozsahu, v akom sa tvrdenia Komisie smerujúce k spochybneniu prípustnosti argumentácie spoločnosti Larko mali týkať argumentácie o výklade sporného rozhodnutia, musia byť teda zamietnuté.
- 104 Po prvé, keďže Larko vytýka Všeobecnému súdu, že prekročil hranice svojho preskúmania, treba pripomenúť, že v rámci preskúmania zákonnosti upraveného v článku 263 ZFEÚ majú Súdny dvor a Všeobecný súd právomoc rozhodnúť o žalobách podaných z dôvodu nedostatku právomoci, porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia Zmluvy o FEÚ alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa jej uplatňovania alebo zneužitia právomocí. Článok 264 ZFEÚ stanovuje, že ak je žaloba opodstatnená, vyhlási sa napadnutý akt za neplatný. Súdny dvor a Všeobecný súd teda v nijakom prípade nemôžu nahradiť odôvodnenie autora napadnutého aktu svojím vlastným odôvodnením (rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 89 a citovaná judikatúra, ako aj z 28. februára 2013, Portugalsko/Komisia, C-246/11 P, neuvverejnený, EU:C:2013:118, bod 85 a citovaná judikatúra).
- 105 Ako však vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 102 tohto rozsudku, výklad napadnutého aktu spadá do tejto kontroly.
- 106 V prejednávanej veci však z bodov 184 až 194 napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že Všeobecný súd sa obmedzil na vykonanie takéhoto výkladu a nijako nenahradil odôvodnenie.
- 107 Z toho vyplýva, že prvé tvrdenie spoločnosti Larko treba zamietnuť ako nedôvodné.
- 108 Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdí Larko, Všeobecný súd v uvedených bodoch napadnutého rozsudku nepreniesol dôkazné bremeno týkajúce sa existencie výnimočných okolností uvedených v bode 4.1 treťom odseku písm. a) oznámenia o zárukách, ale overil, či posúdenie vykonané Komisiou obsahovalo nesprávne právne posúdenie alebo zjavne nesprávne posúdenie v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 39 a 41 tohto rozsudku.
- 109 Po tretie v rozsahu, v akom Larko vytýka Všeobecnému súdu, že si osvojil nesprávny výklad tohto bodu 4.1 tretieho odseku písm. a) a tohto pojmu, treba poznamenať, že v bodoch 189 až 191 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval existenciu výnimočných okolností iba za hypotézy, že je vylúčené, že by dlžník mohol vrátiť pôžičku krytú predmetnou zárukou zo svojich vlastných prostriedkov.
- 110 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Larko, takáto hypotéza môže preukázať existenciu výnimočných okolností v zmysle uvedeného ustanovenia a nevyžaduje žiadne iné dôkazy než preukázanie jej existencie.
- 111 V tejto súvislosti Všeobecný súd na jednej strane v bodoch 186 až 188 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že zo znenia odôvodnení 55 až 66, 77, 94 a 104 sporného rozhodnutia vyplýva, že použitím neprimeraného pojmu „nepravdepodobné“ Komisia v skutočnosti vyjadrila posúdenie, podľa ktorého by Larko bez opatrení č. 2 a 6 nemohla získať príslušné financovanie.
- 112 Na druhej strane v bodoch 181, 182, 192 a 193 napadnutého rozsudku Všeobecný súd z právneho hľadiska vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 43 tohto rozsudku dostatočne odôvodnil odmietnutie tvrdení spoločnosti Larko týkajúcich sa výnimočných okolností v zmysle bodu 4.1 tretieho odseku písm. a) oznámenia o zárukách, keďže úvahy uvedené v týchto bodoch napadnutého

rozsudku v skutočnosti umožnili spoločnosti Larko dozvedieť sa dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu týchto tvrdení, a Súdnemu dvoru disponovať dostatočnými údajmi na to, aby mohol v tejto súvislosti vykonať svoje súdne preskúmanie.

- 113 Po štvrté, pokiaľ ide o argumentáciu zhrnutú v bodoch 94 až 96 tohto rozsudku, ktorou Larko spochybňuje dôvodnosť posúdenia Všeobecného súdu týkajúcu sa vyčíslenia pomoci, ktorá sa má vymáhať, stačí uviesť, že táto argumentácia je založená na zohľadnení udalostí, ktoré nastali po poskytnutí opatrení č. 4 a 6, takže aj za predpokladu, že by bola prípustná, musela by byť v každom prípade zamietnutá ako neúčinná vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 28 až 32 tohto rozsudku.
- 114 Po piate v rozsahu, v akom sa Larko dovoľáva údajnej skoršej rozhodovacej praxe Komisie, stačí poznamenať, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora povaha určitého opatrenia ako štátnej pomoci sa musí posudzovať len v rámci článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nie s ohľadom na údajnú skoršiu rozhodovaciu prax Komisie (rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 136).
- 115 Po šieste, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu judikatúry ukladajúcej vymáhanie celkovej hodnoty zaručeného úveru, Komisia správne uvádza, že Súdny dvor už zvažoval hypotézu záruk poskytnutých štátom v prospech podnikov v ťažkostiach a rozhodol, že takéto záruky treba považovať za pomoc vo výške rovnajúcej sa zaručenému úveru (rozsudky z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, EU:C:2000:537, bod 31, a z 28. januára 2003, Nemecko/Komisia, C-334/99, EU:C:2003:55, bod 138).
- 116 Po siedme na rozdiel od toho, čo tvrdí Larko, z toho vyplýva, že za takej hypotézy je cieľom vymáhania pomoci od podniku, ktorý je príjemcom pomoci vo výške sumy rovnajúcej sa zaručenému úveru, práve obnoviť predchádzajúcu situáciu a nie uložiť mu sankciu. Ako správne uvádza Komisia, vrátenie pôžičky banke nepredstavuje vrátenie sumy pomoci štátu.
- 117 Po ôsme, pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, stačí konštatovať, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 43 tohto rozsudku body 180 až 194 napadnutého rozsudku umožňujú spoločnosti Larko oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k výslovnému a implicitnému zamietnutiu jej tvrdení, a Súdnemu dvoru umožňujú disponovať dostatočnými údajmi na to, aby mohol v tejto súvislosti vykonať svoje súdne preskúmanie.
- 118 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod sa musí zamietnuť.
- 119 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba napadnutý rozsudok zrušiť v rozsahu, v akom ním Všeobecný súd zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa týka opatrenia č. 2, a v zostávajúcej časti sa odvolanie musí zamietnuť.

O spore v prvostupňovom konaní

- 120 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje.
- 121 V prejednávanej veci Súdny dvor nedisponuje nevyhnutnými dôkazmi na to, aby s konečnou platnosťou rozhodol o prvom žalobnom dôvode v rozsahu, v akom sa týka opatrenia č. 2, založenom na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu nesprávneho uplatnenia zásady súkromného podnikateľského subjektu.

- 122 Ako totiž vyplýva najmä z bodov 53 až 71 tohto rozsudku, Komisia v spornom rozhodnutí na jednej strane opiera svoje konštatovanie, podľa ktorého bola spoločnosť Larko v čase poskytnutia opatrenia č. 2 podnikom v ťažkostiach, o finančné výsledky spoločnosti Larko, o ktorých je nesporné, že v tom čase neboli k dispozícii. Na druhej strane sa Všeobecný súd obmedzil na konštatovanie, že žiadny dôkaz „s určitou“ nepreukazuje, že grécke orgány mali v uvedenom čase vedomosť o takýchto ťažkostiach.
- 123 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 69 tohto rozsudku prislúcha Všeobecnému súdu, aby overil, či správny spis obsahuje dôkazy s určitou spoľahlivosťou a koherentnosťou, ktoré poskytujú dostatočný základ pre prijatie záveru, že jednak grécke orgány mali alebo museli mať v čase poskytnutia opatrenia č. 2 vedomosť o údajných ťažkostiach spoločnosti Larko, a jednak, že tento bod nebol v priebehu správneho konania medzi Komisiou a gréckymi orgánmi sporný.
- 124 V súlade s ustálenou judikatúrou, ak prijatie rozhodnutia Komisie súvisí s kontextom, ktorý dotknuté osoby dobre poznajú, možno ho odôvodniť súhrnným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 105, a z 26. júna 2012, Poľsko/Komisia, C-335/09 P, EU:C:2012:385, bod 152).
- 125 V dôsledku toho je potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu.

O trovách

- 126 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 1. februára 2018, Larko/Komisia (T-423/14, EU:T:2018:57), sa zrušuje v rozsahu, v akom Všeobecný súd týmto rozsudkom zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu v súvislosti so zárukou poskytnutou počas roku 2008 gréckym štátom v prospech spoločnosti Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE a týkajúcou sa úveru vo výške 30 miliónov eur poskytnutého tejto spoločnosti zo strany ATE Bank.**
- 2. Odvolanie sa v zostávajúcej časti zamietajú.**
- 3. Vec sa vracia na konanie pred Všeobecným súdom Európskej únie.**
- 4. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy